

hævet fra 8 til 10 m² (for 3.-8. skoleperiode dog til 15, ligesom normen fortsat er 15 m² for edb-uddannelserne).

Samtidig skal det nævnes, at tekniske skoler på et møde mandag den 11. april 1994, hvor HFI ikke var til stede, fik nedsat afskrivningsperioden til 30 år – en ændring, der procentvis koster ca. det samme, som udvidelsen af m²-normen på handelsskoleområdet. Konklusionen ifølge referatet er endda følgende: »Hovedresultatet af denne simulering er en reduktion af differencen mellem ny og gammel ordning til knap 30 mio. kr. svarende til en relativ afvigelse på gennemsnitlig godt 5 pct., hvilket igen svarer til de tekniske skolars andel af puljen til mindre byggearbejder. Denne simulation skønnes at kunne anvendes i det videre arbejde«.

Ovennævnte signalerer efter HFI's opfattelse, at det har været ministeriets sigte, at den eksisterende fordeling mellem de tre skoleformer skulle fastholdes. Vi sætter derfor spørgsmålstegn ved, om disse flytninger for så vidt ikke er underordnede. Den endelige fordeling mellem handelsskoler, tekniske skoler og landbrugsskoler kunne også være endt med samme resultat, hvis man havde valgt at ændre på forrentningen af fremmedkapital, den gennemsnitlige m²-pris eller øvrige parametre.

Når vi har ønsket en forhøjelse af m²-normen på handelsskoleområdet, er det af reelle grunde. Der er stillet yderligere krav til handelsskolerne om nedsættelse af klassekvotienter, integration af edb samt bedre biblioteksfaciliteter og øvelseslokaler med videre. Vi mener derfor, at dette bør medføre en udvidelse af den samlede ramme, og at normen fortsat skal ændres til gymnasieniveau.

Endvidere mener vi, at der ikke er indbygget en tilstrækkelig dynamik i modellen. Der er problemer ved såvel stigende som faldende elevtal.

Skoler med en bygning vil med faldende elevtal få problemer med at få solgt bygningen eller lejet dele af den ud. Med udgangspunkt i beregningsgrundlaget fra 14. april 1994 vil tilskuddet falde markant ved faldende elevtal.

Kompensationsmodellen, som Undervisningsministeriet har foreslået, hjælper lidt på problemet i overgangsperiodens første år – men ikke senere.

Vi har den 25. marts 1994 foreslået, at til-

skud via bygningstaxameteret beregnes på grundlag af et gennemsnit af de sidste fem års elevtal. Ligeledes har vi efterfølgende fremhævet, at elevtalskompensationen bør være permanent.

Det skal samtidig præciseres, at der også er problemer med bygningstaxameteret for ekspanderende skoler. I takstfastsættelsen forudsættes det, at skolerne kun skal forrente en fremmedkapital på 15 pct. af nyopførelsesprisen.

Det fremgår af bilaget, at der for en skole, som bygger 3.000 m² til 300 elever, vil være en årlig udgift til renter og afdrag på 3.209.456,-. Rent faktisk vil de 300 elever dog kun udløse et bygningstaxametertilskud på 1.562.498,- kr. Beregningerne viser med al tydelighed, at ekspanderende skoler også har problemer med bygningstaxametermodellen. Det hænger helt naturligt sammen med, at skolerne ikke kan nøjes med tilskud beregnet ud fra forudsætningen om, at kun 15 pct. af opførelsesprisen er fremmedkapital, der skal forrentes.

Årsagen hertil er, at fremmedkapitalen fremover vil udgøre en større del end hidtil, når store dele af bygningerne ikke længere bliver finansieret via rente- og afdragsfrie statslån.

HFI mener derfor fortsat, at der er store problemer med modellen. De sidste materialer, der blev udleveret på mødet den 22. april 1994, har foreningen ikke haft mulighed for at analysere, idet baggrundsmaterialet er mangelfuldt. Vi ved således ikke, hvilke elevtalsprognoser der ligger til grund for beregningerne. Vi har forgæves forsøgt at få fat i dette materiale i løbet af weekenden.

Konklusion

Sammenfattende skal HFI på baggrund af ovenstående anføre,

– at bygningstaxametermodellen skal kunne håndtere op- og nedgange i elevtallet i tilstrækkeligt omfang. Det kræver, at modellen forbedres markant.

Ud over ministeriets foreslåede kompensationsmodel skal der i år 2000 indføres en tilskudsmodel, der tager udgangspunkt i et elevtal, der er beregnet som et gennemsnit af de sidste tre års elevtal

– at der i modellen bør indbygges en differentiering, for så vidt angår den andel af frem-